

Farské zvesti 3-4 / 2010

Internetové vydanie

/ spracované z dodaných príspevkov v roku 2010, vydanie neprešlo jazykovou úpravou, za príspevky odpovedajú autori /

Vianoce – slávnosť čistého svedomia

Slávnosť chvíle zvýrazňujeme oblečením. K štedrovečernému stolu hoci iba v kruhu najbližších si nesadáme v športovom alebo v pracovnom oblečení. Sv. Maximin z Turína hovorí, že ani najskvostnejšie hodvábné rúcho by nebolo primerané vznešenosti slávnosti Narodenia Pána a teda nehodilo by sa na polnočnú. Je potrebné prísť v čistom a bielom rúchu. Skvostný hodváb zakryje a zaodeje telo, avšak iba čistota a úprimnosť úmyslov zaodejú svedomie. Sviatky Narodenia Pána sú sviatkami čistého svedomia a aj napriek nepriazni počasia môžu byť vždy biele. Je to NEVINNOSŤ sálajúca z Betlehemskeho

dieťaťa, čo ozdobuje Vianoce čarokrásnou nádherou, pokojom, pohodou a radosťou, dodáva im lesk a cveng.

Dušan Nemeč
správca farnosti

Rozhovor so správcom farnosti vdp. Dušanom Nemcom

Dôstojný pán, vieme, že pochádzate z východného Slovenska. Čo vás zavialo na západ a otázka ktorá zrejme s ňou súvisí: aká bola vaša cesta ku kňazskému povolaniu ?

Študoval som v Bratislave a spolužiaci a kamaráti ma presviedčali, aby som zostal na západe Slovenska, kde je nedostatok povolaní.

Po skončení štúdií teologickej fakulty ste pôsobili v Bratislave a v Pezinku a pred príchodom do našej farnosti ste účinkovali viac ako desať rokov v Trstíne. Ako si s odstupom času spomínate na svoje doterajšie pôsobenie ?

Rok som pôsobil ešte v Senici. Spomínam s vdakou, že môžem pracovať v Pánovej vinici aj s vedomím svojej ľudskej limitovanosti.

V chotári Trstína je pútnické miesto Hájiček. Mohli by ste nám toto miesto priblížiť a zároveň prezradiť vzťah k tomuto pútnickému miestu ?

Je to kostol z r. 1245, pri ňom sa nachádza krížová cesta z pieskovca, okolo je háj, ktorý sme s pomocou ochotných ľudí skultivovali, nakoľko pripomínal džungľu.

Je zaujímavou zhodou okolností, že v vaše doterajšie pôsobiskom bolo miestom narodenia biskupa Ambróza Lazíka a terajšie teda Pobedim zase biskupa Jozefa Feranca. Aký bol vzťah veriacich Trstína k trnavskému biskupovi ?

Samozrejme vrúcny, hlavne u jeho súčasníkov, dnes sa však vedie menej duchovný štýl života, takže je to cítiť aj v postojoch mladej a strednej generácie.

Ako vy hodnotíte účinkovanie biskupa A. Lazíka v neľahkých podmienkach tvrdého prenasledovania cirkvi v 50. rokoch ?

Cirkevný historik Jozef Hal'ko vydal knihu o živote a diele otca biskupa Ambróza Lazíka, tam možno nájsť všetky informácie a poskytuje aj cenné erudované zhodnotenie jeho práce.

Pomaly sa zoznamujete s obcami vašej novej farnosti. Ako na vás v čase svojho príchodu zapôsobili ?

Tichosťou, nakoľko cez Trstín vedie hlavný ťah na Moravu, po ktorom sa valí tirák za tirákom.

Je tomu desať rokov čo sa začala generálna oprava kostola v Pobedime a v Bašovciach. Okrem toho, že by bolo vhodné opraviť strechu kaplnky Lurdskej Panny Márie, farský kostol a tiež filiálny kostol nebude potrebovať väčšie opravy a tak je potrebné sústrediť sa na opravu interiéru farskej budovy. Aké sú plány v tejto oblasti činnosti správcu farnosti ?

Farská rada na stretnutí v júli odporučila vymeniť elektroinštaláciu, ktorá je z roku 1930, vymeniť dezolátnu podlahu v jednej miestnosti, znížiť stropy. Všetko závisí od ochoty farníkov. Myslím však, že interiéry oboch kostolov by potrebovali osviežiť farby.

Vaším hlavným poslaním je pastoračná činnosť, no iste máte i svoje záľuby a miesta, kde si rád oddýchnete.

Áno, ako každý človek v dnešnej hektickej a na stres bohatej dobe rád využívam každú chvíľu na regeneráciu síl.

Na záver snáď obligátna otázka. Čo by ste ako duchovný otec odkázali nám veriacim a zvlášť našim mladým ?

Zatiaľ nič, veď ešte som len prišiel, možno neskôr s odstupom času.

Poz. Rozhovor bol urobený onedlho po príchode vdp. D. Nemca /I.P. /

Zázraky vo svetle vedy. /Veda a viera/

Veriť či neveriť? Túto otázku si dávajú mnohí ľudia. A nielen oni, ale aj samotná Cirkev. Jej úlohou je, aby sa vyjadrila k mnohým nevysvetliteľným, tajomným javom. Niektorí majú dojem, že každé údajné zjavenie cirkev podporuje. Ale pravda je iná. Každé takéto zjavenie musí cirkev prešetriť, inak by sa mohlo stať, že jej samej ublíži. Preto sa vyjadruje cirkev k zjaveniam až po tom, keď sa ukončili. Skúma ich z rozličných hľadísk a taktiež chce mať istotu ako aj iní ľudia. Povoláva lekárov /často krátko aj ateistov/, psychologov ako aj rozličných odborníkov z vedy. Ak ich stanovisko je kladné, cirkev vyhlási zjavenie za pravé, ale nenastojí na tom, aby tomu každý veriaci veril. Nejde totiž o zjavenie, ktoré by nám malo priniesť niečo nové. To čo bolo potrebné pre spásu sa už zjavilo cez Božie slovo.

Pozastavíme sa nad najstarším Eucharistickým zázrakom, ktorý sa odohral v Taliansku v mestečku Lanciano. Približne v roku 700 došlo k úplnej premene veľkej svätej Hostie na mäso a vína na krv. Toto dokumentuje prvé písané svedectvo z roku 1631. Jeden baziliánsky mních mal pochybnosti v skutočnú prítomnosť Ježiša Krista v Eucharistii. Jedného rána slúžil svätú omšu pre ľudí. Používal rovnakú veľkosť hostie, aká sa používa dnes. Zrazu zbadal, že premenená Hostia a víno spôsobili, že sa mu trasú ruky a celé telo. Dlho stál chrbtom k ľuďom a potom sa k nim pomaly otáčal. Povedal: „Ó šťastní svedkovia, ktorým sa Boh, aby zmaril moje pochybnosti, zjavil v Najsvätejšej sviatosti oltárnej. Poďte, bratia, a obdivujte Boha, ktorý je tak blízko nás. Za týmto Telom a Krvou je náš najmilovanejší Ježiš Kristus.“ Ale to ešte nie je všetko. Zázrak pokračuje. Hostia premenená na mäso a víno premenené na krv, bez použitia akýchkoľvek konzervačných látok, sú stále prítomné v relikviári. V roku 1574 prebehlo testovanie na mäse a krvi a nevysvetliteľný jav bol odhalený. Päť kúsokov zrazenej krvi má rôznu veľkosť a tvar. Ale akákoľvek kombinácia hmotnosti je stále rovnaká. Inými slovami, jeden kúsok váži rovnako ako dva, dva vážia rovnako ako tri a tri vážia rovnako ako päť.

Prvé vedecké skúšky o pravosti zázraku boli uskutočnené 18. 11. 1970, ďalej roku 1971 a 1981. Okrem rady iných vedcov, lekárov a rôznych odborných pracovníkov bol prítomný tiež prof. Odoardo Linoli ako hlavný zodpovedný. Boli vykonané histologické, imunologické a biochemické skúšky na odobratých dochovaných častiach.

Záver: **1. mäso je skutočne živé**, čerstvé, taktiež aj krv; **2. mäso je ľudským mäsom** a krv ľudskou krvou; **3. mäso a krv majú tú istú krvnú skupinu (AB)**; **4. mäso i krv sú zo živej osoby**. Fungovanie proteínov v zrazenej krvi bolo úplne normálne a zachovalo si percentuálny pomer zodpovedajúci normálnej čerstvej krvi; **5. diagram skúšanej krvi zodpovedá úplne ľudskej krvi, čo bola odobratá na skúšku z ľudského tela**, a to v tom istom dni. (Keby krv pochádzala zo zomrelej osoby, podliehala by rýchlemu procesu rozpadu.); **6. mäso pochádza so svalového srdcového tkaniva - myokardu**; **7. relikvie, ktoré sú stále v pôvodnom stave a sú vystavené atmosférickému, biologickému i fyzikálnemu pôsobeniu, ostávajú až dodnes mimoriadnym javom**. Neboli zistené ani žiadne konzervačné zložky

Výsledok vedeckej analýzy potvrdzuje pôvodnosť a originalnosť tohto eucharistického zázraku.

Mv

Putovanie po Taliansku II

/ Pokračovanie článku – Farské zvesti 2/2010 /

Kúsok odtiaľ sa nachádza Lateránska Bazilika. Je úradným sídlom pápeža ako rímskeho biskupa. Vysoko nad priečelím baziliky sa týči 15 veľkých bielych sôch Ježiša, Jána Krstiteľa a Učiteľov cirkvi. Uprostred baziliky nad pápežským oltárom sa do výšky dvíha nádherný baldachýn. Hore sú uložené dve busty - relikviáre z pozláteneho striebra, uchovávajúce hlavy sv. Petra a Pavla.

V Kostole Santa Croce In Gerusalemme je uložený veľký kus kríža ukrižovania P. Ježiša, tabuľka s nápisom INRI, klnice a trne z trňovej koruny. Priviezla ich z Jeruzalema sv. Helena – matka cisára Konštantína.

Poslednou spoločnou zastávkou bola Bazilika sv. Klementa, kde sú uložené pozostatky sv. Cyrila. V bočnej kaplnke sú obrazy solúnskych bratov. V tomto menšom ranokresťanskom chráme sme mohli Pánu Bohu poďakovať za dar nášho písma.

Stredu sme strávili vo Vatikáne. Dopoludnia sme sa zúčastnili na námestí sv. Petra na audiencii u pápeža Benedikta XVI. Bolo krásne počasie a mohli sme sa kochať pohľadom na baziliku aj oválne námestie lemované kolonádou so 140 sochami svätcov. Toto námestie symbolizuje otvorenú náruč cirkvi. Pri audiencii nás všetkých veľmi potešilo, že sme patrili medzi tých pútnikov, ktorých menovite privítal sám pápež. Na záver audiencie sme sa pomodlili Otčenáš po latinsky a Sv. Otec nám udelil svoje pápežské požehnanie.

V nádhernej Bazilike sv. Petra nás hneď v 1. kaplnke zaujala Michelangelova Pieta, ktorú vytvoril ako 24-ročný. Je to hlboko dojímavá mramorová socha Panny Márie, ktorá drží v lone ukrižovaného Krista. Všetci sme prešli okolo sochy tróniaceho sv. Petra a dotkli sa jeho palca. Pod kupolou sa nachádza veľký bronzový baldachýn s čiernymi točitými stĺpmi, ktorý sa vznáša nad oltárom. Na ňom smie slúžiť sv. omšu len pápež. Oltár stojí nad svätcovým hrobom. Vatikánske krypty pod bazilikou ukrývajú náhrobky pápežov. Prešli sme aj okolo hrobu sv. otca Jána Pavla II.

Po prehliadke si niektorí vychutnali nádherný výhľad z kupoly na celý Rím. Iní navštívili Vatikánske múzeá so slávnou Sixtínskou kaplnkou, kde sa nechali unášať Michelangelovými maľbami.

Plní dojemov sme si večer pozreli ešte Španielske schody a nádhernú Fontánu di Trevi a v noci sme opustili večné mesto Rím.

Vo štvrtok bolo naším cieľom San Giovanni Rotondo - pôsobisko pátra Pia, ktorého si Boh zvláštnym spôsobom vyvolil (mal stigmy) a obdaril darom čítať v ľudských srdciach. Veriaci v dlhých radoch čakali uňho na sv. spoveď. Založil Dom úľavy pre trpiacich. V starom kostole so spovednicou pátra Pia nám p. farár odslúžili sv. omšu. Spoločne sme si vykonali pobožnosť krížovej cesty. Okrem starej baziliky sme si pozreli aj novú pútnickú baziliku posvätenú v roku 2004. Pod ňou je krypta s hrobom pátra Pia, kde sú steny vyložené krásnymi farebnými mozaikami zo života P. Ježiša. Naplnení pokorou a povzbudením sme opustili toto sväté miesto a pokračovali sme v ceste do Lanciana – miesta najstaršieho eucharistického zázraku. Okolo roku 700 tu došlo k premene Hostie na mäso a vína na krv, keď baziliánsky mních slúžil sv. omšu s pochybnosťami o skutočnej prítomnosti Ježiša Krista v Eucharistii. V striebornom svätostánku baziliky je stále uložený plátok mäsa z Ježišovho srdca a hrudky Jeho vyschnutej krvi, čo veľmi zvyšuje dôraz Božej prítomnosti. Tu sme s hlbokým dojatím adorovali Pánovo Telo a Krv.

Počas krátkej zastávky sme si v mori ovlažili unavené nohy.

V piatok nás v pútnickom mestečku Loreto očaril kostol San Casa, čiže Sanktuárium Sv. domu. Vzniklo na mieste, kde bol podľa legendy anjelmi prenesený dom Sv. rodiny z Nazareta. Z Loreta sa začali šíriť oslavné spevy na Pannu Máriu ako Bohorodičku, známe dnes ako Loretánske litánie. Sv. omšu sme mali v krypte baziliky. Jej srdcom je Svätý dom.

V ňom sme chvíľu zotrvali pred milostivou sochou P. Márie, aby sme nadobudli pokoj a aby nás preniklo Božie požehnanie a milosť. Svätý dom je obložený mramorom s reliéfmi zo života P. Márie. Vo výklenkoch baziliky sú kaplnky rôznych národov. Najkrajšia je nemecká – zdobená výjavmi zo života P. Márie a P. Ježiša. Je tam aj slovanská kaplnka s výjavmi zo života sv. Cyrila a Metoda.

Cestou domov sme sa na 2 hodiny zastavili v San Marine. Síce nám pršalo, ale kto chcel, mohol vybehnúť k hradbám pevnosti a do baziliky.

Naša vďaka patrí p. farárovi za zorganizovanie tejto púte, Janke za jej sprievodcovské služby, šoférom za bezpečnú jazdu a Pánu Bohu za pekné počasie a radostné prežitie krásnych siedmich dní.

Všetkým čitateľom želáme slovami pátra Pia: „Nech je Ježišov pokoj vždy vo vašom srdci a nech vás urobí šťastnými.“

M. Dekanová

Letný farský tábor v znamení európskych krajín

Prvý augustový deň bol v niektorých rodinách nezvyčajný ruch. No ešte väčší ruch na stanici v Kralovanoch, kde sme si k malému motoráčiku objednali jeden špeciálny vozeň. Asi sa čudujete prečo? Odpoveď je jednoduchá. Deti v hojnom počte z našej farnosti sa vybrali na letný pobytový tábor na Oravu, konkrétnejšie do malej dedinky Ústie nad Priehradou.

Celý tábor sa niesol v znamení spoznávania európskych krajín.. Každé dieťa dostalo svoj cestovný pas, do ktorého zbierali víza, ktoré získali za rôzne úlohy, aby mohli letieť do ďalšej krajiny.

V pondelok ráno sa deti zobudili vo Švédsku. V prvý deň sme sa zoznámili s okolím a urobili sme si malú vychádzku k priehradnému múru. Ďalšiu časť dňa vyplnil deťom orientačný beh kde museli ukázať nielen svoju rýchlosť a silu ale aj pružnosť a rozvážnosť.

Ďalší deň sa niesol v znamení pravej gréckej olympiády. Deti budil olympsky výbor. Veselá olympiáda vyplnila deťom celý deň a večer sme zakončili operačkou.

Keď deti v stredu otvorili oči, hneď vedeli, v ktorej krajine sa nachádzajú. Budiček nám pripravila talianska mafia. Ako všetci vieme Taliansko je krajina plná zábavy, karnevalu a tanca. Presne to zažili aj naše deti. Doobeda si vyskúšali svoje vedomosti zo stolovania. Každá skupina si vyžrebovala inú skupinu a tej pripravila naaranžovaný stôl s prekvapením. Deti sa snažili aby ten ich stôl bol čo najkrajší a preto aj nás animátorov prekvapili svojimi nápadmi a šikovnosťou. Po výdatnom obede mali deti plno práce s prípravou karnevalových masiek ale i návrhmi špeciálnych igelitových šiat. Večer sme zavřili perfektnou diskotékou.

Vo štvrtok sme sa rozhodli doplniť zásoby a zaleteli sme domov na Slovensko. Jasné to bolo hneď od rána, pretože nikto na svete nemá také krásne kroje ako dievčatá na Slovensku. A práve tie zobúdzali našich unavených cestovateľov. Na Slovensku je veľa krásnych miest, ktoré by stáli za to si pozrieť, my sme sa však rozhodli pre Oravský hrad. Po ceste sme sa zastavili i v Krivej, kde sme si uctili pamiatku prvej slovenskej blahoslavenej – Zdenky Schelingovej. Po návrate z výletu nás čakala prehliadka igelitových návrhov ktorá s nami letela až z Talianska. Porota, zložená zo svetových návrhárov, ohodnotila slovenskú kolekciu ako tú najzaujímavejšiu.

Ani sme sa nenazdali a bol tu posledný deň nášho pobytu. Čakal nás zaujímavý deň, o čom svedčil aj raný budiček Quasimoda a Esmeraldy. Kde sme sa to zobudili? No predsa vo Francúzku, v krajine plnej umenia. A inak to nebolo ani u nás. Doobeda boli pre deti pripravené tvorivé dielne – kašírované šperkovičky, maľovanie na sklo, výroba motoriek a iné. Deti sa naozaj snažili a usúdili sme, že by z nich boli vynikajúci umelci. Nikto z nás nečakal, kto sa nám objaví v tento posledný deň. Bola to Divná kráľovná, ktorej patrila celá

krajina. Aby deti mohli bezpečne odísť z krajiny museli splniť nebezpečné úlohy, aby tak vylúštili správny kód k pokladu.

Pre deti bol pripravený i duchovný program, ktorý ich sprevádzal počas celého tábora. Každý deň sa deti stretali s jedným svätým z danej krajiny a snažili sa mu aspoň v niečom trošku priblížiť prostredníctvom jeho čností.

A bola tu sobota, deň plný balenia a emócií. „Odchádzame.....“ čo dodať len snáď, že budúci rok sa uvidíme znova.

Nakoniec by sme sa chceli poďakovať predovšetkým nášmu Nebeskému Otcovi za jeho ochranu, ale i všetkým rodičom, ktorí nám prejavili dôveru a zverili nám svoje deti. Veľká vďaka patrí vedúcej tábora Veronike Sýkorovej, ktorá všetkým pripravila krásny program plný zábavy a krásnych odmien. Taktiež ďakujeme výborným kuchárom Ol'ge Klimovej a Jankovi Svetlíkovi s manželkou, vďaka ktorým boli naše brušká vždy plné. Sme radi, že celý týždeň s nami pobudol aj pán farár Dušan Nemeč, vďaka čomu sme sa každý deň mohli zúčastniť sv. omše. Rovnako ďakujeme aj našim animátorom, ktorí si našli čas a venovali ho celý týždeň v plnom nasadení deťom. Sme vďační všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli k tomu, aby sa mohol zrealizovať už 10. farský letný tábor, za tak minimálne finančné náklady. **ĎAKUJEME.**

Za animátorov Veronika Čechvalová

Kde je Boh?

V jednej dedine sa pri studni zastavila skupina potulných Cigánov. Z blízkeho domčeka vybehlo asi päťročné dieťa a zvedavo si cigánov prehliadalo. Priťahoval ho zvlášť jeden, ktorý si nabral zo studne do vedra vodu a s nohami doširoka rozkročenými hltavo pil. Potôčik vody mu stekala po lesklých a hustých fúzoch, silnými rukami si pridržiaval vedro pri ústach, ako by to bol hrnček.

Keď sa napil, vytiahol šatku, ktorá hrala všetkými farbami a otreľ si tvár. Potom sa naklonil a pátravo sa zahľad do studne. Decko bolo zvedavé, a tak sa priblížilo krôčik po krôčiku k studni, aby sa tiež pozrelo, čo to tam cigán vidí.

"Chceš vedieť, čo je tam dole?" Spýtal sa. Dieťa súhlasne prikývlo.

"Tam dole je Boh, povedal." Pozri! "Pokračoval cigán a pridržal decko pri okraji studne.

Tam dole, keď sa hladina vody upokojila, sa ako v zrkadle objavila tvár dieťaťa.

"Ale to som ja!" zvolalo dieťa.

"Tak vida," usmial sa cigán a jemne postavil dieťa na zem. "Teraz už vieš, kde prebýva Boh."

Pavol Benka

Hrob pátra Pia

Z myšlienok pátra Pia

Láska, láska je základom a kľúčom všetkého! Ved' Boh je láska, a kto žije v láske, žije v Bohu! Nemilovať Boha, to je ako biť Boha päšťou do očí!

Kto chce a žiada si milovať Boha, ten ho už miluje. Ved' ktože nám dal túto túžbu?... Boh sám je už u toho, kto ho chce milovať!

Svojimi pokušeniami pohrdajte a ani sa pri nich nepristavte! Predstavte si že máte v náručí ukrižovaného Krista, bozkajte mu ruky a vravte:

Ty moja nádej! Ty moje šťastie! Držím sa ťa a neodídem kým nebudem v bezpečí!

Opri sa ako Ježišova Matka o kríž a vždy budeš mať dost' sily!

Keď sa ti dá Ježiš pocítiť, ďakuj za to!

Keď sa ti skryje, i za to sa poďakuj!

Všetko je hra jeho lásky!

V každom chorom je Ježiš čo trpí. V každom chudobnom je Ježiš, čo čaká. V každom chudobnom, ktorý je chorý, je Ježiš dvojnásobne: i trpí i čaká!

Najlepšie vynaložený čas je ten, ktorý sme vynaložili na posväcovanie iných.

Priviňme sa k Srdcu Bolestnej Matky!

A keď vidíme koľko trpí, nezabudnime aká cenná je naša duša!

Keď ste pri modlitbe roztržití a zbadáte to, urobte ako chodec keď zmýli cestu. Len čo zbadá, že sa zmýlil, už sa aj vracia späť.

Hrešenie priťahuje na tvoj dom kliatbu!

Milosrdenstvo božie je nekonečne väčšie než tvoja zloba!

Chcete dakoho potešiť? Poukážte mu na dobro, čo môže ešte vykonať!

Združenie informuje a ďakuje prispievateľom

Ochotní prispievatelia poukázali v tomto roku na účet Združenia pre ochranu a obnovu Kostola sv. Michala archanjela v obci Pobedim sumu 2% zo zaplatenej dane za rok 2009 v celkovej výške 896,23 € / 27.000.- Sk /. Táto suma sa zašle na účet Farnosti Pobedim na opravu kultúrnej pamiatky - budovy rímskokatolíckej fary v Pobedime.

Združenie úprimne ďakuje súčasným ako aj doterajším prispievateľom za ich ochotu poskytnúť finančné príspevky na opravu kultúrnych pamiatok v obci – Kostola sv. Michala archanjela a fary.

Ing. Peter Kotleba
predseda Združenia